

Τιμητική εκδήλωση για τον καθ. Γεώργιο Βέη

Με εγκαίνια του νέου κτιρίου του Τμήματος Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών, στο οποίο δόθηκε τιμητικά το όνομα του ομότιμου καθηγητή ΕΜΠ Γ. Βέη, έκλεισε η εκδήλωση, που το Πολυτεχνείο διοργάνωσε προς τιμήν του καθηγητού του, ο οποίος για δεκαετίες ολόκληρες, προσέφερε ακούραστα τόσα πολλά στην εκπαίδευση και την επιστήμη.

Κατά την προσφώνησή της, η Πρόεδρος του Τμήματος Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών ΕΜΠ, καθηγήτρια Α. Μ. Αγατζά-Μπαλοδήμου, ονόμασε την τιμητική εκδήλωση γιορτή, θέλοντας να δείξει την σύνδεση όλων, με έναν άνθρωπο που στάθηκε συμπαραστάτης, πολύτιμος δάσκαλος και φίλος, που αγωνίστηκε με αγάπη και ανεξάντλητες ιδέες για έναν σκοπό ιερό, αξεπέραστης αξίας.

Μεταξύ άλλων, η κα Αγατζά-Μπαλοδήμου ανέφερε στην προσφώνησή της: «Η Ανωτάτη Σχολή Τοπογράφων Μηχανικών, που μετονομάστηκε σε Ανωτάτη Σχολή Αγρονόμων-Τοπογράφων Μηχανικών και με το νόμο 1268/82 σε Τμήμα Αγρονόμων Τοπογράφων Μηχανικών, οφείλει την γέννησή της, το 1917, στον αείμνηστο Καθηγητή και ακαδημαϊκό Δ. Λαμπαδάριο. Όμως, την αναμόρφωσή της, την με μεγάλη κλίση ανοδική της πορεία και την αναγνώρισή της, τόσο στην Ελλάδα, όσο και διεθνώς, την οφείλει στον Γ. Βέη..... Είναι ο άνθρωπος που από την αρχή της σταδιοδρομίας του, είχε οράματα για την αναμόρφωση της Σχολής και του Πολυτεχνείου. Αγαπούσε και συνεχίζει να αγαπά, αυτό το Ίδρυμα. Χάρis δε στο σπνθηροβόλο του πνεύμα, τις ανεξάντλητες ιδέες του, την εργατικότητα του, αλλά και την ακανοβολία του, τόσο στην ελληνική όσο και στην διεθνή επιστημονική κοινότητα, κατόρθωσε να υλοποιήσει τα περισσότερα από τα οράματά του.....».

Στη συνέχεια, παρουσιάστηκε το έργο του τιμώμενου, από τον παλαιό σπουδαστή του, καθηγητή σήμερα στο Τμήμα Αγρονόμων Τοπογράφων Μηχανικών ΕΜΠ κ. Δ.-Δ. Μπαλοδήμο. Εισάγοντας στην προσφορά του καθ.

Γ. Βέη, ως ακαδημαϊκού Δασκάλου στο ΕΜΠ, ως επιστήμονα που ξεπέρασε τα όρια της Ελλάδος και στην κοινωνική προσφορά του, ο κ. Μπαλοδήμος είπε μεταξύ άλλων: «..... Ο Γ. Βέης, μέγαλωσε σε Ακαδημαϊκό περιβάλλον και από πολύ νεαρή ηλικία, εκδήλωσε το ενδιαφέρον του για την Γεωδαισία και την Αστρονομία..... Η οξύτητα του και η ευελιξία σκέψης του, σε συνδυασμό με τον πηγαίο ενθουσιασμό και την σκληρή δουλειά, έγιναν πηγή ανεξάντλητων εμπνεύσεων και λαμπρών ιδεών.

Τελειώνοντας το 1951 την ΑΣΑΤΜ, υπηρετεί ως Σημαιοφόρος στο Π.Ν. και μέχρι το 1955 προσφέρει ως επιμελητής τις υπηρεσίες του, στην Έδρα της Γεωδαισίας του Ε.Μ.Π. Όπου και αν βρίσκεται, ταράζει τα νερά και προσπαθεί με τις ιδέες του, να βελτιώσει τα πράγματα και να εκμεταλλευθεί, την τότε φτωχή τεχνολογία, για να πετύχει καλύτερα αποτελέσματα, τόσο στην πράξη του Τοπογράφου Μηχανικού όσο και στην Πολυτεχνειακή Εκπαίδευση.

Οι ορίζοντες αρχίζουν ν' ανοίγουν διάπλατα, με τις Μεταπτυχιακές Σπουδές που κάνει, στην αρχή στη Σορβόννη και την Ecole Nationale des Sciences Geographiques, στο Observatoire de Paris και στο Bureau Gravimetric International και κατόπιν, στο Institute of Geodesy Photogrammetry and Cartography, στο Ohio State University των Η.Π.Α.

Βρίσκεται στο εξαιρετικό Γεωδαιτικό περιβάλλον των Ευρωπαίων, που ήταν στο Ohio, σπουδάζει κοντά στον μεγάλο Φινλανδό Γεωδαιτή Heiskanen και το 1958, αναγορεύεται Διδάκτωρ, με θέμα διδακτορικής διατριβής «Geodetic Applications of Observations of the Moon, Artificial Satellites and Rockets».

Η διατριβή του αυτή, αφήνει εποχή, μεταφράζεται στα Ρώσικα και οι δημοσιεύσεις του, οι σχετικές με την συμβολή των Τεχνητών Δορυφόρων στον προσδιορισμό του Σχήματος και του μεγέθους της Γης, γίνονται Ευαγγέλιο γ' αυτούς που ασχολούνται με την μοντέρνα πλέον στροφή της Γεωδαισίας.

Πριν προλάβει να αποκτήσει τα πρώτα του φυσικά παιδιά, πριν τα τριάντα του δηλαδή, θεωρείται παγκοσμίως, από πολλούς, ο *Θεμελιωτής και Πατέρας της Γεωδαισίας Δορυφόρων*.

Την Ελλάδα δεν την ξεχνάει. Παρ' όλες τις σειρήνες, έρχεται εδώ και εκλέγεται το 1959 Καθηγητής, στην Έδρα Τοπογραφίας της ΑΣΑΤΜ του Ε.Μ.Π. Είναι ο πρώτος Τοπογράφος Καθηγητής, που εκλέγεται στην Σχολή. Διατηρεί την επαφή του ως Σύμβουλος και Research Associate στο Harvard College Observatory, στο Smithsonian Astrophysical Observatory και κατόπιν στο Harvard Smithsonian Center of Astrophysics.

Συνεχίζοντας την Ακαδημαϊκή του καριέρα ως Καθηγητής Ε.Μ.Π., αρχίζει να δημιουργεί. Με απλό τρόπο οραματίζεται και βελτιώνει τις καταστάσεις, μαθήματα που υπήρχαν παραδοσιακά και ταλάνιζαν τους σπουδαστές, τα αναμορφώνει και τα κάνει ελκυστικά και μοντέρνα.

Για παράδειγμα, απλά και βαρετά μαθήματα Τοπογραφικών Σχεδιάσεων, τα μεταμορφώνει σε σοβαρά μαθήματα Χαρτογραφίας, τόσο Εφαρμοσμένης όσο και Μαθηματικής (Θεωρητικής). Εισάγει μαθήματα Ανώτερης Γεωδαισίας και μοντέρνας αντιμετώπισης της ανάλυσης και επεξεργασίας των μετρήσεων και με μαεστρία, πείθει του σπουδαστές του, να χρησιμοποιήσουν μοντέρνα μαθηματικά και να εξοικειωθούν

με τα πρώτα επιτεύγματα της Τεχνολογίας, που είχαν ήδη αρχίσει να έρχονται, με αυξανόμενο ρυθμό. Δεν διδάσκει μόνο τους Τοπογράφους. Διδάσκει και τους Πολιτικούς Μηχανικούς, τους Αρχιτέκτονες και τους Μεταλλειολόγους. Γοητεύει τους σπουδαστές του και τους άμεσους συνεργάτες του και τους σπρώχνει διακριτικά σε γοργούς ρυθμούς δουλειάς. Βοηθάει αφανώς την διοίκηση της Σχολής και συμβάλλει τα μέγιστα στον σχεδιασμό του νέου Κτηρίου (σήμερα κτήριο Λαμπαδαρίου) στο τότε, σχεδόν, άδειο γήπεδο της Πολυτεχνειούπολης Ζωγράφου. Οραματίζεται το Ινστιτούτο Τοπογραφίας και μετά από αρκετές περιπέτειες, κατορθώνει να μεταφερθεί ολόκληρη η Σχολή στον Ζωγράφο, η πρώτη πλήρης Σχολή, από όλες στο Ε.Μ.Π.

Πρωτοπορεί κι εδώ, επιμένει, εργάζεται και πετυχαίνει. Παράλληλα δουλεύει ερευνητικά. Εγκαθιστά στην ταράτσα των νέων κτιρίων στην Πατησίων, μικρά φωτογραφικά τηλεσκόπια και αρχίζει να παρακολουθεί τους Γεωδαιτικούς Δορυφόρους, που πειραματικά, τότε, έχουν εκτοξευθεί.

Μπαίνει έτσι η βάση για την μετέπειτα εξέλιξη. Η δραστηριότητα των Δορυφόρων για την Γεωδαισία, πηγάνει στο γήπεδο της Πολυτεχνειούπολης Ζωγράφου και αμέσως μετά, το 1966, μεταφέρεται στον Διόνυσο. Έτσι ιδρύει και διευθύνει το «Κέντρο Παρακολούθησης Τεχνητών Δορυφόρων Διονύσου», που σύντομα αποτελεί Εργαστήριο της Σχολής.

Στο κέντρο Δορυφόρων Διονύσου (Κ.Δ.Δ), αναπτύσσονται τα πρώτα παγκοσμίως συστήματα τηλεμετρίας Laser προς τους Τεχνητούς Δορυφόρους, που ο ίδιος σχεδίασε, ενώ στο Κέντρο εγκαθίστανται όλα τα σύγχρονα όργανα-συστήματα της Γεωδαισίας Δορυφόρων, με αποτέλεσμα την συμμετοχή του Πολυτεχνείου σε πολλά Ελληνικά και Διεθνή Ερευνητικά Γεωδαιτικά Προγράμματα.

Τα αποτελέσματα της Έρευνας, εμφανίζονται γρήγορα και χρησιμοποιούνται για να λύσουν προβλήματα, που επί σειρά ετών, απασχολούσαν την Διεθνή Επιστημονική Κοινότητα.

• Διοργανώνει Διεθνή Συμπόσια με τον τίτλο «The use of Artificial Satellites for Geodesy and Geodynamics» και

εκδίδει τα πρακτικά τους (5 τόμοι).

• Συμβάλλει σημαντικά στην έκδοση της Standard Earth. (1966), που μεταφράζεται και αυτή στα Ρώσικα.

• Προσδιορίζει, χρησιμοποιώντας τα νέα δεδομένα, τις διαστάσεις της Γης.

• Με τις ιδέες του, συντάσσεται νέος ακριβής κατάλογος αστέρων, που χρησιμοποιείται μέχρι και σήμερα.

Παράλληλα με τις δραστηριότητες αυτές, είναι ενεργό μέλος της Διεθνούς Γεωδαιτικής Κοινότητας, χρηματίζοντας Πρόεδρος Τμημάτων (Sections, Working Groups) της IAG (Διεθνούς Γεωδαιτικής Ένωσης), της IUGG της Διεθνούς Ένωσης Γεωδαισίας και Γεωφυσικής, καθώς και της Διεθνούς Επιτροπής Ερευνών του Διαστήματος (COSPAR).

Παίζει παντού πρωταγωνιστικό ρόλο, προβάλλοντας ιδιαίτερα το όνομα της Ελλάδος και του Ε.Μ.Π.

Ως αναγνώριση αυτής της διεθνούς δραστηριότητας και συμβολής στην Γεωδαισία Δορυφόρων, η Διεθνής Ένωση Γεωδαισίας (IAG), τον ανακηρύσσει Εταίρο της (Fellow).

Μπαίνει στην Διοίκηση του ιδρύματος και προσπαθεί να συμβάλει, κατά το δυνατόν περισσότερο, στην καλύτερη κατάσταση των Ακαδημαϊκών πραγμάτων. Οι καιροί όμως είναι δύσκολοι, τέτοιες πρωτοβουλίες και δραστηριότητες δεν αρέσουν στους τότε κρατούντες.

Το 1973, μετά την σύλληψη του αείμνηστου Κωνσταντίνου Κονοφάγου, τότε Πρύτανη του Ε.Μ.Π., και του Ομότιμου, σήμερα, Καθηγητή Παύλου Σακελλαρίδη, που ευτυχώς αφήθηκαν γρήγορα ελεύθεροι, συλλαμβάνεται και οδηγείται στην ΕΑΤ-ΕΣΑ, μαζί με τον αείμνηστο Νίκο Κουμούτσο και τον Ομότιμο, σήμερα, Καθηγητή Θεόδωρο Σκουλιμάδη.

Μόλις γίνεται γνωστό το γεγονός στη Διεθνή Επιστημονική Κοινότητα, αρχίζει ιδιαίτερα μεγάλη κινητοποίηση και καταγισμός επιστολών και κινήσεων διαμαρτυρίας, για την σύλληψη. Πρωταγωνιστεί η Επιστημονική Κοινότητα των Η.Π.Α., η Royal Society της Μεγάλης Βρετανίας, καθώς και τα σημαντικά Μεσοευρωπαϊκά Ακαδημαϊκά και Επιστημονικά Κέντρα. Μετά από ένα μήνα, ελευθερώνεται.

Όμως δεν έμεινε άπραγος ούτε στην φυλακή. Διατηρώντας την καθαρότητα

της σκέψης του και την ψυχραιμία του, κατασκεύασε ένα αυτοσχέδιο ηλιακό ρολόι, από τις ηλιαχτίδες που έμπαναν στο κελί του, για να μπορέσει να συνειδητοποιήσει τον χρόνο και τον χώρο που βρισκόταν.

Στην Σύγκλητο του Ε.Μ.Π., μένει για 10 χρόνια. Συμμετέχει στις Συγκλητικές Επιτροπές, έχοντας πάντα πρωταγωνιστικό ρόλο. Δίνει όλες του τις δυνάμεις, για την αναμόρφωση της κατάστασης στο Ε.Μ.Π., πρωταγωνιστεί στην αλλαγή του Εκπαιδευτικού συστήματος «ετών σε εξάμηνα» και βοηθά στην πλήρη εφαρμογή του στο Πολυτεχνείο, πολύ πριν έρθει ο Νόμος 1268 του '82.

Αναμορφώνει ριζικά τα εκπαιδευτικά προγράμματα της Σχολής Αγρονόμων-Τοπογράφων και από 4 χρόνια οι σπουδές, γίνονται 5 χρόνια.

Με την διορατικότητα που έχει, εισάγει μαθήματα και περιοχές, που δεν υπήρχαν στο Πολυτεχνείο και τις Πολυτεχνικές Σχολές. Σταχυολογώ και θυμίζω ότι, το *Γήινο Φυσικό Περιβάλλον* (δίδεται έμφαση στην λέξη περιβάλλον), εισήχθη πριν 25 χρόνια, περίπου, στο Πρόγραμμα της Σχολής μας, όπου μπηγαν και οι βάσεις για την ανάπτυξη της Γεωγραφίας, της Υδρογραφίας και της Χαρτογραφίας. Το ενδιαφέρον του και η φροντίδα του για την βελτίωση των ακαδημαϊκών καταστάσεων στο Τμήμα, συνεχίζεται και είτε από την θέση του Διευθυντή του Τομέα Τοπογραφίας, που έμεινε 6 χρόνια, είτε από την θέση του παλαιού Καθηγητή, δίνει τις ιδέες του για την καλύτερη κατάσταση των προπτυχιακών προγραμμάτων του Τμήματος.

Βοηθάει τους νεότερους και τους κατευθύνει, έτσι ώστε, να υπάρξει το φυτώριο για την ανάπτυξη και την συνέχεια. Συντονίζει και επιβλέπει διπλωματικές, διδακτορικές διατριβές και προτρέπει τους σπουδαστές του, για συνέχιση των σπουδών τους στο εξωτερικό.

Η συμβολή του στην δημιουργία νέων Επιστημόνων, είναι ιδιαίτερα σημαντική. Ο μεγαλύτερος αριθμός των μελών ΔΕΠ του Τομέα Τοπογραφίας, καθώς και ένας μεγάλος αριθμός των μελών ΔΕΠ του Τμήματος Αγρονόμων-Τοπογράφων, υπήρξαν μαθητές του και άμεσοι συνεργάτες του. Επίσης, μαθητές του, με ιδιαίτερα σημαντική ακαδημαϊκή καριέρα, βρίσκονται και σε άλλα

Ελληνικά και Ξένα Πανεπιστήμια.... Χαρακτηριστικό είναι, ότι με πυρήνα παλαιούς μαθητές του, έχει ήδη οργανωθεί προς τιμήν του Διεθνές Συμπόσιο (1993) στο Πολυτεχνείο Κρήτης, στα Χανιά.

Η εξέλιξη της Τεχνολογίας στην Γεωδασία Δορυφόρων, τον βρίσκει πάλι στην πρώτη γραμμή. Οι μεγάλες αγάπες του, τα Φωτογραφικά Τηλεσκοπία, καθώς και τα συστήματα Laser που σχεδίασε, ανέπτυξε και χρησιμοποίησε, μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα, δίνοντας την θέση τους, αρχικά, στα συστήματα Doppler και αργότερα και σήμερα, στα Συστήματα Παγκόσμιου Εντοπισμού (τα G.P.S).

Δεν παραμένει αδρανής. Προσαρμόζεται στην νέα Τεχνολογία και τις νέες δυνατότητες, βρίσκει τρόπους να αποκτηθούν τα ακριβή νέα συστήματα και όργανα, οργανώνει Προγράμματα, με Έλληνες και αλλοδαπούς Επιστήμονες και συνεχίζει την Έρευνα, με την νέα μορφή της Γεωδασίας Δορυφόρων.

Αναφέρεται σε θέματα που σχετίζονται με την Γεωδυναμική, με τον προσδιορισμό μετακινήσεων του στερεού φλοιού της γης στη Χώρα μας, την Ναυσιπλοία και την Χαρτογραφία. Χρησιμοποιώντας πάντα την Γεωδαιτική Μεθοδολογία, προσέχει και διακριτικά πάντα επιτυγχάνει, σε ευρύτερες διαδικασίες, η πρωτοβουλία και ο συντονισμός, να βρίσκονται σε Ελληνικά χέρια και η προβολή του Πολυτεχνείου να είναι αυτή που του αρμόζει.

Η πολύχρονη συμβολή του στο Διεθνές Επιστημονικό στερέωμα, αναγνωρίστηκε τελευταία, με την ανακήρυξή του ως Επίτιμου Διδάκτορος του Ομοσπονδιακού Πολυτεχνείου της Ζυρίχης (ETH), το 1994.

Στην μακρόχρονη ακαδημαϊκή του ζωή, δεν αρνείται να μεταφέρει την εμπειρία του στις περιοχές, που ξέρει ότι

μπορεί να μεταδώσει και να βοηθήσει.

Τα τελευταία πολλά χρόνια, συνεργάζεται συχνά με τη ΓΥΣ, τόσο στο εκπαιδευτικό μέρος όσο και στο Γεωδαιτικό. Δίνει διαλέξεις σε Στρατιωτικές Σχολές, καθώς και στην Σχολή Ναυτικών Δοκίμων, συνεργάζεται με την Υ.Υ.Ν.

Για πολλά χρόνια είναι ο Γενικός Γραμματέας της Γεωδαιτικής και Γεωφυσικής Επιτροπής του Κράτους (ΓΤΕΚ) και κατόπιν, ως Πρόεδρός της, συντονίζει τα εσωτερικά προγράμματα και αντιπροσωπεύει επάξια την Ελλάδα στο εξωτερικό.

Έχει επίσης χρηματίσει, για πολλά χρόνια, Πρόεδρος του Δ.Σ του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών και τώρα, είναι Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου του ίδιου Ιδρύματος, καθώς και Πρόεδρος της Διαστημικής Επιτροπής της ΓΓΕΤ.

Έχει διατελέσει επίσης, Πρόεδρος του Οργανισμού Κτηματολογίου και Χαρτογραφίσεων Ελλάδος (ΟΚΧΕ) και Πρόεδρος του Εθνικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Έρευνας. Σήμερα, δίνει πολύ από τον χρόνο του, στο Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (ΑΣΕΠ).....

Οι μελέτες του και η βαθειά θεωρητική του γνώση, των Συστημάτων Αναφοράς στην Γεωδασία και Αστρονομία, μαζί με τα προχωρημένα αποτελέσματα, που μπορούσε να χρησιμοποιήσει από την Γεωδασία Δορυφόρων, τον οδήγησαν στην διατύπωση μιας πολύ χρήσιμης πρότασης για την Ελλάδα.

Πρότεινε, και η Πολιτεία υιοθέτησε, ένα νέο Ελληνικό Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς (το ΕΓΣΑ 87), που έχει αρχή Κεντρικό Γεωδαιτικό Βάθρο του Κέντρου Δορυφόρων Διονύσου. Το σύστημα αυτό, χρησιμοποιείται σήμερα, από όλους τους Μηχανικούς, που ασχο-

λούνται με Τοπογραφικές-Γεωδαιτικές μετρήσεις και Κτηματολόγιο.

Εδώ, θέλω να σημειώσω, ότι προτάθηκε, το Σύστημα αυτό να ονομασθεί *Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς Γ. Βέη*, πράγμα όμως που δεν απεδέχθη. Εν τούτοις, τα τελευταία χρόνια, κάτι πιο προσαρμοστικό και ωραίο γεννήθηκε από τα αποτελέσματα των Δορυφόρων. Με πρωτοβουλία του και ιδέες του, μαζί με το Μουσείο Γουλανδρή, κατασκευάστηκε ένας πολύ εντυπωσιακός ανάγλυφος Χάρτης της Ελλάδος, σε στεριά και θάλασσα.

Είναι πράγματα ένα θαυμάσιο δώρο, σε ολόκληρη την Κοινωνία και κυρίως, στα νέα παιδιά και την σπουδάζουσα νεολαία.

Ο Καθηγητής Γ. Βέης, μπορεί να χαρακτηριστεί, ως μια ιδιαίτερα έντονη, χαρισματική και πολύπτυχη προσωπικότητα, που αφήνει βαθύ ίχνος, από όπου και να περάσει.

Τον διακρίνει διάθεση για συνεχή σκληρή εργασία, είναι ενθουσιώδης, αφοσιωμένος στην δουλειά του και συνεχώς ερευνά να βρει το καλύτερο και τον τρόπο για να το εφαρμόσει και να το διαδώσει.

Η ακεραιότητα του χαρακτήρα του, η αξιοπρέπεια, το υψηλό Πανεπιστημιακό του ήθος, η φιλικότητα, ο ευχάριστος χαρακτήρας του, η αίσθηση του χιούμορ, η κατανόηση, η συνεργασιμότητα και η μετριοφροσύνη του, τον κατέστησαν αγαπητό και σεβαστό σε όλους μας.....».

Η διεθνής επιστημονική και εκπαιδευτική προσφορά του καθηγητή Γ. Βέη, παρουσιάστηκε και από τον καθηγητή του Πολυτεχνείου Ζυρίχης Hans Cr Kahle, ενώ ο Πρύτανης ΕΜΠ, καθ. Θ. Ξανθόπουλος αφιέρωσε την ευγνωμοσύνη του Πολυτεχνείου για τον καθηγητή του, με την επίδοση του μετάλλιου του ΕΜΠ.